

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-27Cb/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119234476
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janovicová
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:6119234476.4

Uznesenie

Mestský súd Bratislava III v spore žalobcu: FORTY, a.s., so sídlom Nová 134, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 43 881 181, právny zástupca: Advokátska kancelária JUDr. Alena Vyskočilová, s.r.o., so sídlom Banskobystrická 6, 811 06 Bratislava, IČO: 36 808 539, proti žalovanému: Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36 361 518, právny zástupca: advokátska kancelária Allen & Overy Bratislava, s.r.o., so sídlom Eurovea Central 1, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 857 897, o zaplatenie 77.906,88 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.
- II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
- III. Súd žalobcovi **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 2.313,63 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica 23.02.2019, postúpenou príslušnému súdu 20.05.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 77.906,88 eur s príslušenstvom. Žalobca svoju žalobu odôvodnil vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktorý sa mal bezdôvodne obohatiť požadovaním poplatku za prístup do distribučnej sústavy (tzv. G-komponent), s odkazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2016, sp. zn. PL. ÚS 17/2014, ktorý sa týkal časti § 26 ods. 23 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 221/2013 Z. z.
2. Príslušný súd výzvou z 21.02.2024 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy súdu oznámil, či aj napriek tvrdeným skutočnostiam obsiahnutých v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky trvá na podanej žalobe.
3. Žalobca následne písomným podaním doručeným súdu dňa 12.04.2024 vzal žalobu v celom rozsahu späť, a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 257/2020 a zároveň žiadal, aby súd predmetné konanie zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi podľa ustanovenia § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.
4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť a podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

5. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie.

6. Späťvzatie žaloby je jedným z dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp).

7. Žalobca vzal žalobu späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, preto súd konanie zastavil v zmysle vyššie citovaných ustanovení bez ohľadu na súhlas či nesúhlas žalovaného.

8. S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. I. tohto uznesenia, t. j. súd konanie zastavil.

9. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zaviniť. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inými slovami použitý termín „zavinenie“ nemožno interpretovať - čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre - v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (I. ÚS 196/09, obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MOBdo 4/2010).

10. Keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnuté posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania odporcu (žalovaného) k požiadavkám navrhovateľa (žalobcu). Ide teda o to, či sa navrhovateľ (žalobca) domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol navrhovateľ (žalobca) v meritórnem konaní úspešný, alebo nie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7MCdo 1/2014).

11. V prípade zastavenia konania sa náhrada trov konania riadi zásadou procesného zavinenia. Súd je pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania teda povinný skúmať dôvod, pre ktorý bola žaloba vzatá späť. V predmetnej právnej veci žalobca uviedol, že berie žalobu v celom rozsahu späť, a to s poukazom na závery uvedené v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III ÚS 257/2020.

12. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalobca napokon upustil od žalobnej požiadavky, a to bez ohľadu na správanie žalovaného, čím v konečnom dôsledku zaviniť zastavenie konania a v zmysle § 256 ods. 1 CSP žalobcovi vznikla povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému. Z tohto dôvodu súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému, t. j. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku č. II. tohto rozhodnutia.

13. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

14. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia

podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 10 eur. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

15. Žalobca dňa 25.02.2019 zaplatil súdny poplatok za podanú žalobu na súd vo výške 2.337,- eur. Súd rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku kráteného o 1 % (23,37 eur), teda súdneho poplatku vo výške 2.313,63 eur, prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., a to po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti výroku I. a II. tohto uznesenia možno podľa § 357 písm. a) a m) CSP podať odvolanie. Odvolanie môže strana podať v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, dvojmo na Mestskom súde Bratislava III. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Proti výroku III. tohto uznesenia nie je možné podať odvolanie.